

7

DE ARTIESTEN

We rijden dieper en dieper de stad in. Horen we daar in de verte geen muziek? Steeds luider klinken er trommels en trompetten. Nog één zijstraat en daar, in het midden van de straat: een fanfare met wel twintig blazers en trommels staat Tram 13 op te wachten. De bombardon bonkt, de bastrom rolt. Er is zelfs een vuurspuwer die vlammen blaast op de maat. Alsof dat nog niet genoeg is, komt uit de zijstraat een groep dansers gelopen. Allemaal dragen ze korte broekjes en een bikini, ook de heren. Ze rillen met hun billen en bibberen met hun buiken, terwijl ze met hun hoge laarzen op de straatstenen stampen. Rond hun schouders dragen de dansers een kraag van wilde veren. Het lijkt wel alsof ze uit de jungle komen. Ik wed dat zij ook vrolijke vogels zijn, net zoals Opa en ik. En net zoals Louis.

'Fwiiet!' Een luid fluitsignaal weerklinkt
en alle dansers en muzikanten staan stokstijf stil.
'Als dat de politie maar niet is,' gromt Opa.

'Fwiiet-Fwiiieett!'

Maar het is het gouden fluitje van de leider van het orkest.
Ze hoeft niet eens te schreeuwen, want iedereen begrijpt
haar fluitsignaal. Net honden op de hondenschool.
Vertaald naar mensentaal denk ik dat het iets moet zijn als:

ALLEMAAL STOP
HOP DE TRAM OP
EERST DE DIKKE TROM
DAN DE BOMBARDON
GOED AANDUWEN
NIET SPUWEN
HOP ALLEMAAL EROP

Nog nooit zaten er zo veel mensen samen op Tram 13.

Louis krijgt de deuren amper dicht.

‘ADEM INHOUDEN ALLEMAAL,’ fluit de orkestleider.

We nemen allemaal een grote hap lucht en de vouwdeuren van de tram klappen dicht. Louis vertrekt.

Bij de eerste bocht is het al zover: de trompetten moeten uitblazen.

De bombardon kan het ook niet laten en bombardont terug.

Waarop de trommels beginnen te roffelen.

Hoe sneller Tram 13 rijdt, hoe luider het orkest knalt.

En de dansers maar wapperen met hun pluimen.

En hun bips maar rillebillen. Gelukkig heeft de vuurspuwer een open raampje gevonden om zijn vlammen naar buiten te blazen.

Als dit maar goedkomt ...

Maar Opa vindt het geweldig.

Ik, ik ben zeker niet bang. Echt niet.

Boven ons kraakt de luidspreker weer:

'EEN GOEDEMIDDAG, BESTE ARTIESTEN!
WELKOM OP TRAM 13. IK BEN LOUIS,
MAAR DAT WISTEN JULLIE AL.
SLUIT ALSJEBLIEFT ALLE RAAMPJES.
WE ZIJN ER BIJNA, MAAR EERST
GAAN WE NOG IN BAD.'

- Met een ruk stuurt Louis zijn tram het stadspark in,
met recht voor ons, glinsterend, de grote parkvijver.

8

IN BAD

‘Eerst gaan we nog in bad.’ Heb ik dat goed gehoord? Waarom in bad? Ik ben gisteren nog geweest. Wat is Louis nu weer van plan? Met een rotvaart rijdt Tram 13 bergaf door het gras en duikt snuit vooruit de parkvijver in. Iedereen hapt opnieuw naar adem. Het water slaat tegen de raampjes en een enorme golf slokt ons op. In vijf tellen gaat de hele tram kopje-onder.

‘Even de wissers en de lampen aan,’ zegt Louis luchtig. ‘Zo kunnen we zien waar we varen.’

Onder water is het in de vijver bijna net zo druk en vuil als boven op de straat: oude fietsen, blikjes, een auto, geknakte verkeersborden, een standbeeld van een gemene man ... Als een onderzeekapitein vaart Louis vlot met zijn tram tussen alle troep door.

Onder water schijnt de zon heel anders. Er hangt daar dikke groene mist over vlekken van dansend licht. Diep in het water mengen alle stralen zich tot de kleur van Oma’s ogen.

‘Aha, het is wij door de waterplanten gaan,’ zegt Remy en hij tikt tegen een pauwenveer op zijn hoed. ‘Jij goed vasthoud. Goed, jij niet vasthoud wil, jij zelf maar weet.’

Louis vaart met ons een paar keer dwars door een bosje hoge waterplanten op de bodem van de vijver. De slappe bladeren zwiepen met hun soepele stengels hard tegen de ruiten. Alle vieze smurrie van de stad wordt weggeschrobd, zoals in de carwash.

‘ZO KAN IE WEL WEER. HELEMAAL NETJES VOOR HET FEEST,’ zegt Louis door de luidspreker.

‘BESTE MENSEN, WE ZIJN ER BIJNA. MAAR WAAROM ZIJN JULLIE ZO STIL? DE ADEM INHOUDEN IS NIET NODIG, HOOR. TRAM 13 IS HELEMAAL WATERDICHT.’

Dit laten de trompetten zich geen twee keer zeggen. Nog geen seconde later barst Tram 13 weer los in een heerlijk kabaal.

Daar is de zon. We zijn weer boven water. Terwijl Tram 13 de oever oprijdt en blinkend alle waterdruppels van zich afschudt, rinkelert Mevrouw Rachida van top tot teen mee.